

ДІЛО

Виходить що-дня рано
крім понеділка.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10, II. пов.
Ковто пошт. шваб. 26.728.
Адреса тел. „Діло—Львів“.
Число телефону 261.
Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно 270 К.
чвертьрічно 8—
піврічно 16—
півлітньо 12—
у Львові (без доставки):
місячно 240 К.
чвертьрічно 7—
піврічно 14—
півлітньо 28—
За зміну адреси платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка п'ятихв., двохп'ятихв. по 40 с., надіслана 60 с., а оновістках 80 с., в редакційній часті 1 К. Повідомлення про вичаї і заручки 150. Незвільнені строчки 1 К. Сталі оголошення за окремим умовою.
Одні примірники коштують у Львові 10 с. на провінції 12 с.

Видає: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 30. мая 1917.

Перше засідане палати послів.

ВІДЕНЬ (Ткб). Палата послів відбула нині перше засідане. Саля й галерія переповнені. Богато послів у мундурах. Місяця, які займали послів, що полягли на війні, а саме Франц Фукс, д-р Полявф, Зайдль і д-р Лефль, пристроєні вінцями. На місці польського соц дем. посла Гудеца соціалісти зложили вітні.

В год 11 мін. 20 прибув на салю президент міністрів з членами кабінету з винятком міністра Бобжинського. Представивши палаті кабінет, президент міністрів зазросив

бар. Фука, щоби з титулу віну зняв міоде президента.

Бар. Фука посвятив передовсім, горачі слова згадці пок. Цісареві Францові Йосифові I. Потім зложив в імені народів Австрії чолобитню Цісареві і Цісареві і підніс оклик на честь Цісарської Пари, який члени палати поставши в місць, повторили трикратно.

Потім говорив бар. Фука про геройських жовнів, які борють ся в обороні вітчизни. Палата є обовязана до найглибшої вдячності для них, як також для союзних військ.

Тесер бар. Фука заявив, що отвирасє засідане і ствердив комплет. Потім покликав до урядована тимчасових секретарів, між ними Українця Антона Лукашевича.

З черги подав до відома палати назвища послів померших і убитих на боєвища. Дальше подав до відома, що на основі прывосильного вироку

втрапили мандат:

Графнауер, д-р Батісті, Бурзіваль, Хоц, Нетоліцкі, Война, д-р Крамарж, д-р Рашін, Володимир Курилович і д-р Дмитро Марк в.

Пос. Кльофач остає в слідчій вязниці обжалований о державну зраду. Посол Володимир Козловський наслідком умової недуги втратив власновільність.

В справі доповняючих виборів, зглядно покликана заступників, будуть пороблені відповідні кроки.

Опсіля послів, які вперше прибули до Палати, зложили посольське приреченє.

Вибір президії.

Палата приступила до вибору президента; 115 голосів віддано на д-ра Гросса, 195 карток було пустих, 2 картки були неважні. Пос. Гросс заявляє, що приймас вибір.

Опсіля вибрано віцепрезидентами: Романчука, Пернерстофера, Погачніка, Сімоновичі, Уджала, Германа, Юля

Переведено вибір секретарів, після чого президент велів відчитати надіслані правительственні письма і внесенє та просив про уповажненє до висилки привітних телеграм до армії і до парламентів союзних держав. По ухваденю того уповажненя президент подав до відома зголошені внесенє в справі зміни регуляміну і в справі посла Кльофача, які по виборі відповідних комісій будуть туди відослані.

Президент уділяє голосу пос. Станекови до аложеня заяв. Крім того посла записали до голосу в ціли зложеня заяв: Корошец, Каліна, Романчук і Пахер.

Промова президента.

ВІДЕНЬ (Ткб). Президент Гросс, обнявши провід, подякував за найвищу парламентарну почесь, якою його наділено і прирік, що після найліпших сил буде працювати над приверненєм Палаті її прав. В сих обставинах є передовсім обовязком Палати старати ся о сповненє конституційних задач, щоби не вернули подібні відносини, бо тільки тому можна було позбавити Палату її прав, що ми не виповнювали наших обовязків. Президент згадав про те, які великі надії привязує населенє до Палати і підчеркнув обовязок старана о те, щоби не сповнили ся надії непрителів. Нагадаючи на осередні держави, непрителі перечислили ся що-до старої монархії Габсбургів. Виявило ся, що вона має стільки живої сили й сили відпо-

ру, як сього не припускано. Удари непрителів її ще більше укріпили і сильніше зєднали.

Ціла монархія є перенята безоглядним подивом і вдячністю для геройського війська. Всі солідаризують ся в непохитній волі витривати в накинній нам боротьбі аж до досягненя бажаного почесного мира, який має забезпечити нашу незалежність і наше ествованє, причім від нічого не є ми так далекі як від думки гнетєня інших народів. Передовсім є ми злучені в безумовнім відданю себе пануючому Домови, в любови і подяві для нашого молодого Цісаря. Вашим обовязком буде давати ясний примір, дбати о те, щоби богаті сили вітчизни збудити до нового жита. Президент закінчив трикратним окликом в честь вітчизни і Цісаря Кароля.

Потім вибрано віцепрезидентів. Далі вибрано секретарів.

Президент заявив далі, що внесенє цілий ряд внесенє і інтерпелляцій, тому одначе, що їх ще не переглядено, не може нині казати їх відчитати. Серед внесенє є внесенє пп. Германа, Густава Гросса, Галзера, Корошеца, Станека і Тушара, яке містить закон в справі регуляміну Державної Ради і внесенє сих послів в справі регуляміну Палати послів, а далі внесенє п. Странського о узяльненє з вязниці посла Кльофача. З огляду на важність сих справ пропонує президент аймкове трактованє сих внесенє і вносить, щоби вже нині вибрано регулямінову комісію і комісію нетихальності послів, кожду по 26 членів і щоби їм передано повисші внесенє. Сю пропозицію прийнято.

Потім заявив президент, що цілий ряд послів записав ся до голосу в ціли зложеня заяв політичної натури.

Заява представника Чехів.

П. Станек почав говорити по чеськи, потім заявив по німецьки таке: Делегація чеського народу є глибоко перенята переконанєм, що теперішня дуалістична форма вішкодою для загальних інтересів витворила народи пануючі і народи гнетені і що в ціли усунєня лиха є конечне перетворенє монархії Габсбургівсьо-Льотаринської в союзну державу, що обіймала би вільні рівноуравлені національні держави. Покликуючи ся в тій історичній хвилі на природне право народів рішана про свою судьбу, будемо на чолі нашого народу стреміти до зєдненя всіх племен чесько-словацького народу у демократичну державу.

Заява претодавника південних Словян.

П. Корошец почав говорити по хорватськи, потім говорив по словінськи а вкінці в німецькій мові відчитав заяву: Посли вібрані в клубі південно словянським заявляють, що на основі національного принципу і хорватського державного права домагають ся зєдненя всіх областей монархії замешкалих Словінцями, Хорватами і Сербями в одно самостійне, визволенє із всякого панованя иншого народу, оперте на демократичній основі державне тіло під скитптром Габсбургівсьо-Льотаринської Держави і що всякими силами будуть стреміти до здійсненя сєй мети.

П. Каліна висказав симпатію для російської резолюції і проголошеного нею принципу свободи, рівности і братерства всіх народів.

Становище Українців.

П. Петрошевич почав говорити по українськи, а потім в німецькій мові зложив таке правнодержавне застереженє:

1) Нинішній коронний край Галичина є штучно утвореною адміністративною одиницею, що остає в суперечности з історичним і національним законом. Жовтневий диплом з р. 1860 і патент з лютого 1861. прилучили історичне українське королівство Галичини і Володимирії до краківського, освінїмського й заторського князівств, творячи з них правнодержавну одиницю як коронний край Галичину, що український нарід уважав все зломанєм права і відчував як національне насильство.

Українець товаришем міністра війни в Росії.

Львів, 30. мая 1917.

„Кіевская Мысль“ з 23. н. ст. мая доносить: Підчас українського військового а'вду в Київі наслідва відомість про іменованє голови Українського Військового Клубу, полковника генерального штабу Якубовича, товаришем міністра війни З'їзд прийняв сю відомість гримкими окликами „Слава!“ і вислав телеграфічно привіти полковникови Якубовичеві і міністрови війни Керевському.

Супроти великих історичних подій представники українського народу з особливим натиском підкреслюють непередане державне право українського королівства Галичини й Володимирії, домагають ся, щоби українські області творили знов праводержавну одиницю в рамках загально-державної організації і торжественно протестують проти заміру дальшого полішення українських областей в одній праводержавній одиниці з польськими областями і надання тим польським областям особливої автономії.

2) Представники українського народу застерігають ся проти сього, щоби хочби найменша часть українських областей Холмщини, Полісся і Волині коли небудь була прилучена до Польського Королівства, яке має бути утворене, і вважають всяку пробу в сій напрямі ділом насильства на живім тілі українського народу, порушення його історичного права і наругою над принципом права рішення народів сам х про себе.

3) Представники Українців Австрії витонять як найсердечніше стремління Українців Росії до осягнення праводержавного права рішення про свою судьбу і заявляють, що й в Австрії не понехають боротьби, щоби великий український народ на своїй історичній національній території дістав свої повні права.

Австрійські Німці проти домагань Чехів і південних Словян.

П. Пахер заявив в імені нац. нім. Союзу і христ. суспільної партії, що всякі проби воскресення чеського державного права, як та кож правно державні стремління послів південно-словянських стрінуть ся з рішучим опором австрійських Німців.

Заява Полянців.

П. Лазарський заявив, що Коло Польське займе супроти зложених тут заяв становище у відповідний час.

П. Стапінський заявляє, що всі області замешкані Поляками мусять бути получені.

Становище правительства.

Президент міністрів гр. Клям Мартініч сказав: Позваляю собі подати до відома Палати,

що правительство що-до змісту зложених тут заяв займе становище на однім в засідань по престольній промові.

Склад комісії.

Президент подав вислід виборів до комісії регулямізової і нетикальності. До першої вибрано м. ин. пп. Германа, Діаманда, Яблонського, Рібенбавера, Евг. Левицького, Лагодінського; до другої Адольфа Гросса, Матакевича, Банаса, Лібермана, Сінгалевича.

На тім перервано наради. Дальше засідане віаторок 5. червня в 11. год. перед полуднем.

Палата Панів.

ВІДЕНЬ (Ткб). По представленю нового кабінету подав президент міністрів до відома іменоване президії. Провід обняв кн. Фірстенберг. В своїй промові дав короткий погляд на історичні події від часу останньої сесії. Говорячи про війну аказав на братерство оружя з союзниками, зазначив, що замір ворогів побідити і виголодити нас не вдає ся. — По виборі веріфікаторів і членів комісії замкнено засідане. Речинець слідуячого засідання подасть ся письменно.

Лазарський презесом польського кола.

ВІДЕНЬ (Ткб). Польське коло на нинішнім передполудневім засіданю вибрало презесом п. Лазарського, який одержав 60 голосів на 67 голосуючих.

Голова німецького національно-го Союзу.

ВІДЕНЬ (Ткб). Нім. національний Союз вибрав головою п. Дзберніга.

Вінці жовніри стали роаходити ся. Винборні від жовнірів і України офіцери разом з прибувшими командантом Цишовичем, комісаром К. М. Оберучевим, генералом Н. А. Ходоровичем й іншими пішли у головну салю двірця на нараду.

Окремо від них зібрали ся на нараду члени комітету військових депутатів. Після двогодинних горячих нарад комітет ухвалив подішити ся при попередній точці погляду. Сю ухвалу подано до відома української делегації, яка відбувала нараду, при чім члени комітету полишили ся на сій нараді не беручи участи в дискусії.

Нарада тягнула ся до 2-ої год. в ночи. Наклики К. М. Оберучева, ген. Цишовича й інших відказати ся від сасей ідеї показали ся даремними. Делегати заявили, що в київській гарнізоні зібрано ще декілька тисяч підписів жовнірів під жаданєм творення окремих полків і що необхідно числити ся з фактом початого руху.

Супроти всього того, що стало ся, комітет депутатів війск з Радою робітничих депутатів скликає нині о 1-ій год. по пол в другім городським театрі надзвичайне об'єднане зібранє військових і робітничих депутатів.

Депутація до генерала А. А. Брусілова.

„Кієв. Мысль“ з дня 20. цвітня (3. мая) повідомляє:

Вчора із Киіва виїхала до головно-командуючого арміями південно-західного фронту генерала А. А. Брусілова українська депутація з домаганєм признати „1-ий український полк ім. Гетьмана Богдана Хмельницького“. У складу депутації увійшли: ген. Іванов, представники ради клубу гетьмана Полуботка Міхновський і В. Павелко, представник української фракції жовнірських депутатів і три представники українського полку.

Дозвіл.

„День“ з 23. цвітня (6. мая) доносить з Киіва:

Головний командант армії південно-західного фронту дозволив головному командантові київського воєнного округу сформувати український полк з 3-х батальонів. Кадру сього полку дозволено скласти з українських салдатів та офіцерів, що знаходять ся на роздільних пунктах.

Польські наради в Кракові.

Уся польська преса настроєна на високий патріотичний тон по приводу нарад польських політків, які відбували ся в Кракові в часі Зелених Свят лат. сбраду. Не приспали нашої душі обманчиві примани, ні золоті обіцянки, але відозвала ся могутна воля народу, що він хоче сам про себе рішати. — ніше „Kurjer Lwowski“ у статі присвяченій згаданім нарадам. Вони на стільки важні, що про їх хід і зміст вважаємо потрібним позначити наш загал.

Обради почали ся дня 27. с. м. засіданєм польського кола парламентарного, на якім явило ся 60 парламентарних послів, 10 членів палати панів і 20 соймових послів. Нарадам провадив віцепрезес кола Герман. В полагадженю справ звязаних з сесією парламенту рішено прилучити ся до спільного внесення всіх партій в справі зміни регуляміну, вибрано членів регулямінової комісії та зголошено внесенє парламентної комісії кола, щоби з правительством і поодинокими клубами переговорювала тільки ціла президія; те внесенє буде на основі статута порішене після 8 днів. Дальші наради присвячені були воєнній господарії в Галичині, справі польського легіону та справі мирової маніфестації австрійського парламенту. З огляду на ліхе господарське положенє краю ухвалено візвати правительство, щоби воно веліло понехати всякі реквізиції, які переводять ся в краю та подбало про безпоролочне заосмотренє людності, яка стоїть перед катастрофою голодової смерті, засобами поживи. В справі польського легіону ухвалено отсе внесенє пос. Морачевского: „Польське коло, констатуєчи, що легіон був в цілости відданий польській державі, як кадри польської армії, протестує проти поділу легіону на галицький легіон і військо Польського Королівства, який тепер переводить ся. Коло домагаєт ся від управи заграничної ціла внесенє всіх заряджень, суперечних в принципом неподільності легіону“. Опісля на внесенє п. Дашинського ухвалено, щоби польське коло дало ініціативу до мирової маніфестації австрійського парламенту і вінці рішено предложити соймовому колові до принятія резолюцію пос. Тетмаєра з 16. мая с. р., ухвалєну парламентарним колом.

З огляду на політичне значенє ухвалєних рішень являють ся ще замінливішим засіданє со-

Українське військовоє свято в Киіві.

Відень, 28. мая 1917.

„Перші квітки“.

(Ф. К.) „Кієвская Мысль“ з дня 20. цвітня (3. мая) доносить:

З постанєви українського товариства ім. гетьмана Полуботка 18. цвітня (1. мая) у Киіві відбуло ся українське військовоє свято „Перших квіток“. Около 1 години по пол на Сирецьким полі почали збирати ся Українці з ріжних частей війск київського гарнізону і жовніри й офіцери, що прибули з фронту. Перед початком свята на Сирець прибули Українці жовніри, які проголосили себе українським полком ім. гетьмана Богдана Хмельницького. Полк сей прибув зі своїм вибраним полковником штаб-капітаном Путником-Гребенчуком. Ціла площа, де зібрали ся Українці жовніри, була прибранна національними прапорами, портретами Шевченка, гетьмана Павла Полуботка. На прапорах були написані: „Нехай живе славне українське військо!“, „Зійшло сонце України“, „Нехай живе автономія України!“ й ин.

Три оркестри військової музики виконали український марш. На святі виголошено ряд промов про сучасні події й організацію українського полку.

Около 5 години по полудні зі Сирецького поля почав ся похід учасників свята. Військові українські маніфестанти пройшли по Бибіковському Бульвару, В. Володимирській вул., по Хрещатику і попрямували до двірця.

За український полк.

Як відомо уже нашим читачам, 3000 жовнірів Українців у Киіві, які мали вертати на фронт, зажадали утворення в них окремого українського полку. Незважаючи на постанову Виконавчого комітету громадських організацій не починати нових формвань, тому що являть ся поважною небезлекою для фронту, жовніри, як се читаємо дальше у „Кієв. Мысли“, 18. цвітня (1. мая) около 7 год. веч. явили ся у комітеті військових депутатів (який примітив ся в 6 царських двірцях) і заявили, що вони уже явини свободом утворили полк ім. Богдана Хмельницького й вибрали собі команданта полку. Жовніри явили ся в похіднім порядку, а жовто голубими прапорами й портретами Шевченка. До жовнірів виїхали члени Виконавчого комітету Ради військових депутатів. Підполковник Огоцький і військовий урядник Скловський

виступили з промовами, в яких заявили, що вони співчують ідеї утворення українського війська, одначе вважають, що під теперішній час, супроти очікуваних з хвилі на хвилю боїв, комплетувати нові окремі часті у найвисшій степені небезпечно. Після того мав намір виступити з промовою председатель Ради жовнірських депутатів жовнір Таск. Ледви він почав говорити, як зі сторони жовнірів роздали ся оклики: „Геть його, він буде говорити проти полку, арестувати його!“ Проби примусити слухати себе не довели ні до чого і Таска група жовнірів і офіцерів відвела на бік. Присутня при сій реште депутатів, схвилювали тим, що стало ся, звернула ся до жовнірів з горячим покликом не робити насильства над товаришем, який бажає висказати свою думку. Й дати йому слово, тим більше, що він — председатель Ради жовнірських депутатів, найбільш популярна й поважана всіми жовнірами особа і як соціяліст і демократ сторонник ідеї свободи, рівності і братерства. Слова переконанія на жовнірів не мали впливу і в оборону Таска виступив Українець Міхновський. Після його промови жовніри згодили ся вислухати председателя Ради. Таск у горячій мові накликував жовнірів не нарушувати дисципліни, не зраджувати справи революції, не виступати проти зорганізованю української громадської думки в особі „Центральної Української Ради“, яка висловила ся проти негайного організованя полку і відіхати на фронт до своїх відділів. Бесідник заявив, що він прилучив ся би до жаданя організованя окремого полку, коли би жаданє се було переведене через які небудь організації, яким довірєє цілий нарід, а не захватним способом, анархічно, як се зробили жовніри. Вражаючи взагалі теперішній виступ контрреволюційним і погубним для російської свободи і, бути може, навіть для Росії, бесідник закликнув покликом в імя свободної України і республіки відказати ся від безумної затії і проголосив „ура!“ на честь вільного українського народу і вільної України...

Промову Таска зустріннули мовчанкою.

В сю хвилю прибув головний начальник українського воєнного округу ген. Н. А. Ходорович, який также звернув ся до жовнірів з просьбою розійти ся й обіцяв скликати нараду, на яку будуть покликані і делегати від цих жовнірів. Генералови Ходоровичеви зробили овацію.

мового кола в 28. с. м. Того дня перед політичними нарадами відбувалися скріпи по місті маніфестацій, в яких брали участь тисячі маніфестантів. Були вони під університетом, редакцією „Ріана“, з якої льокалю промовляли до товпи носли Вітос, Бойко, Гломбінський а вкінці перед палатою Вельопольської, де мали зібрати ся послі. Тут спершу здержував учасників маніфестації поліційний кордон, який на інтервенцію послів усунуно, після чого промовили до зібраних послі Гломбінський, Тетмаер і Марек. По тит промовах товпа розійшла ся а соймове коло приступило до нарад при співучасті послів соймових, парламентарних і членів палати панів, в присутності гостей з Польського Королівства, які репрезентували Державну Раду і тамошні польські організації політичні. Засідане було коротке. Пос. Тетмаер предложив послам до ухваленя отсю резолюцію: „Польське коло соймове стверджує, що одиноким змаганем польського народу є віданскане независимой Польщі з доступом до моря і признає свою солідарність з тим змаганем. Соймове коло стверджує дальше міжнародний характер тої справи і признає її здійснене запорукою тривкого мира. Польське коло соймове висказує надію, що зичливий Полякам цісар Австрії справу ту возьме у свої руки Відбудова польської держави при помочи Австрії запевнить Австрії природного і тривкого союзника“. До двох послідних уступів хотів поставити гр. Завіслав Тарновський іменем консервативів поправку, але опісля він своє внесенє взяв назад.

Серед короткої дискусії над предложеною резолюцією незвичайно цікава своїм змістом була промова пос. Дашинського, який мотивував внесенє п. Тетмаера: воно приложене до нових політичних обставин — говорив пос Дашинський: польське представництво згодило ся на відокремленє Галичини, щоби воно стало помістом до злуки з прочими польськими землями. Та в марті стали ся дві події: війна із Зединеними Державами, які пропугують независиму, асдинену Польщу, і російська революція; ті дві події надали інший характер польській справі. Обговорюючи польські симпатії, бесідник заявляє, що в Польщі нема німецької партії, інтересам Німеччини можуть служити тільки шалені і запродані (довготривалі оплески). З Австрією лучить Польщу те, що оба країє католицькі, оба є континентальними державами і оба ведуть експанзію на схід. Польща буде підпорою австрійського престолу, однак бесідник перестерігає перед візантійським кадилом і припиненем, яке не личить народам. Се можуть робити ті, в яких болять дірки від гуанків, але наряд того не зробить і не хоче.

Резолюцію пос. Тетмаера прийняло соймове коло одноголосно повстанем з місць. Зібрану численно під палатою публіку звістив про те пос. Дашинський, кінчаючи свою промову словами: „Народе, ти побачив!“

Українські часописи на закордонній Україні.

- З київської „Нової Ради“ (чч. 28, 29, і 32.) довідуємо ся, що на закордонній Україні виходять отсі українські часописи:
- „Нова Рада“ виходить з 25 марта що дня. Редактор А. Ніковський. Видавець: „Товариство для підмоги літературній, науці і штуці“. Київ.
- „Робітничя Газета“, центральний орган У. С. Д. Р. П. Редактор В. Винниченко. Виходить з 30. марта що-дня. Київ.
- „Народна Воля“, виходить що дня з 30. цвітня. Редактор М. Ковалевський. Київ.
- „Літературно Науковий Вістник“, місячник літератури, науки і громадського життя. Київ.
- „Жіночий Вістник“. Редакційна комісія „Українського Жіночого Союзу“ приступас до видання щотижневого органу „Союзу“ під назвою „Жіночий Вістник“. Перше число „Жіночого Вістника“ вийде в половині червня. Метою „Жіночого Вістника“ буде координація жіночої громадської праці для добра України; хто надіється в сім журналі найти які небудь чисто феміністичні, суфражетські тенденції, нехай не передпачує „Жіночий Вістник“, бо в нім сеї поживи не знайде. Київ.
- „Шлях“. Вістник літератури, мистецтва та громадського життя. Редактор видавець: Ха. Коломийченко. Місячник. Москва.
- „Київська Земська Газета“. Видане київського губернського Земства. Редакція: Член уряду В. Прокопович та зав. ред. Б. Дорошкевич.
- „Вісти київського губерніяльного Виконавчого Комітету“. При губерніяльній комісарі Тимчасового Уряду.
- „Комашине“, видане київського Союзу уста-

- нов дрібного кредиту. Редактор Ф. Матушевський. Київ.
- „Театральні Вісти“, орган українського театрального організаційного комітету. Виходить що-тижня. Київ.
- „Стерно“, вістник київського українського студентства. Київ.
- „Боротьба“, орган центрального Комітету української П. С. Р. Виходить ряа на тиждень. Київ.
- „Рідне Слово“. Видає харківський організаційний Комітет. Виходить що-тижня. Харків.
- „Каменяр“, орган учеників середних шкіл м. Києва.
- „Вістник Товариства „Просвіта“ у Катеринославі.“
- „Українське Слово“. Виданє Одеського українського керівного Комітету. Редактор В. Чеховський. Одеса.
- „Народні Бажаня“. Виданє ольгопільського відділу Союзу подільських Українців. Ольгопіль, Под. губ.
- „Звенигородська Зоря“. Виходить що дня з 1. мая. Редактор І. Пишаленко. Видає Звенигородська земська Управа. Звенигородка, Київська губ.
- „Вільна Україна“. Виходить що-тижня. Редактор В. Камінський. Видає Союз українських автономистів федералістів в Умані.
- „Чорноморська Рада“. Виходить що-тижня. За редакцію відповідає Пр. Воронін. Видає Чорноморська Рада“. Новоросійськ.
- „Степ“. Періодичне виданє українського тозариства „Просвіта“ у Павлограді.

НОВИНКИ.

Львів, 30 мая 1917.

— Святочна маніфестація в перші роковини похоронів Івана Франка розлічнеть ся завтра, в четвер, 31. с. м., промовою д ра М. Лозинського. Члени львівських українських хорів повинні зорганізувати ся для відспіваня національних і жалібних пісень. Гробницю, де зложено тимчасово тіло Івана Франка, українське громадянство прикрасить цвітами.

— Усуданє пам'ятника Катерини II на Україні. „Річч“ з дня 16. (29.) цвітня в телеграмі П. Т. А. з Катеринослава повідомляє: На зарядженє Виконавчого Комітету усунуно пам'ятник Катерини II. Фігуру з пам'ятника був намір помістити в Краснім Музею, однакє населенє і жовніри супротивили ся тому й зажадали відсланя її в Брянський завод для перетопленя на муніцію. Жаданє се виконано. До справи сеї „День“ з д. 21. цвітня (1. мая) в телеграмі з Катеринослава доносить дальше: Усунений на зарядженє Виконавчого Комітету пам'ятник Катерини II. і призначений на домганє жовнірів і населеня на перетопленє на алумінію, нині наслідком одержаня телеграмми председателя комісії для охорони пам'ятників М. Горького постановлено аберігтти й перевезти у Потемкинський дворець. „Русское Слово“ з д. 15. (28.) цвітня в телеграмі з Одеси доносить: Виконавчий Комітет Ради робітничих і жовнірських депутатів, заявившись за усуненє пам'ятника Катерини II. з площі звернувся до городської уравни з предложенєм висинити технічну сторону питання. Справа передасть ся у Петроград на розгляд комісії Горького. — Ф. К.

— Про побут митр. Шептицького в Київі доносить „Київська Мисль“ з 15. н. ст. мая: Побут митр. Шептицького в Київі був замінний привітани зі сторони українських організацій. Укр. Центральна Рада витала митрополита на окремій засіданю, де були і представники інших українських політичних і культурних організацій. Д. 13. мая рано витала митрополита делегація Українців римо-католиків в особах іп. Журбицького і Федорченка. Д. 14. мая витала митрополита українська молодіж середних шкіл; на пам'ятку побуту митрополита в Київі молодіж подала митрополитови адресу, оправлену в прегарну теку зі срібною таблицею з вигравірованим написом: „Вірному синові Неньки України від організації Українців середнешкільників“. Витав також митрополита настоятель катедрального собора св. Миколи 13 мая перед бого-луженем, в часі котрого митрополит виглосив по українськи проповідь до місцевих Українців римо-католиків, до уніятів збігів і до Поляків. Ще перед приїздом митрополита місцеві гр. католики шукали способу з'єдинити ся в одно стадо і в тій цілі оснували тимчасову каплицю. Під сю пору явилось можливим поставити деревляну церкву і в тій цілі пороблено вступні приготуваня. Митр. Шептицький підняв ся поробити заходи для узаконненя сеї акції в департаменті чужих вітосповідань. Зачувати, що в Київі зачне небаром виходити в польській мові орган для Українців римо-католиків, вихованих

в польській культурі. Де сего органу відносить ся митр. Шептицький з симпатією і заявив готовість підирати його. З Київа вітав митроп. Шептицький в добра свого брата і місточку Бершадя, ольгопільського повіту, звідки відіждить до Житомира, а опісля до Петрограду.

— Ян дебути папери четвертої осенної позички? В доповненю мосі нотатки з 26 с. м. подаю до відомої Інтересованих, щ.з на підставі посвідки з підписом і печаткою старства знов инакше належить поступати. Пишеть ся кореспонденту йну карту до старства, в котрім зложено гроші, і просить ся, щоби оно переслало папери четвертої позички wraz з готівкою за записані кулони до старства, в котрого повіті власник посвідки мешкає, та треба заявити, що підіймається ті папери за предложенєм потверженю через старство кайту та за зворотом первісної посвідки. Первісної посвідки не раджу посилати, аби не згубилася, тим більше, що до деяких старств писати треба на поделу почту, прим. до зборіаського, пол. почта ч. 418, а звісно, що на поделу почту рекомендувати не можна. — Д р О. Беридяк.

О П О В І С Т К И.

- Четвер, 31. мая 1917.
- Київ: греко-кат.: Теодора жн. — римо-кат.: Петропел.
- Закарпа: греко-кат.: Пархін. — римо-кат.: Граціява.
- Український Народний Театр Т-ва „Басіда“ Львові під управою К. Рубчаківної. Сала Т-ва ім. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5.
- Заповіджені на четвер „Романтичні“ ком. на 3 дії Ростанда з причин від дирекції незалежних не відбудуть ся. Слідуючє представленє буде аж в неділю дня 3. червня 1917 р. — Дирекція. 1-1
- П. Євген Бородисвич, хорунжий У. С. В. з нагоди зложена державного іспиту на львівській політехніці складає 20 корон (двадцять) на захист сиріт ім. митр. Шептицького (20 корон (двадцять) на школу ім. Грінченка у Львові. 361 1-1

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ

- АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ** з дня 30. мая 1917.
- ВІЙНА НА СХОДІ.**
Більше оживлена боева діяльність, особливо в Східній Галичині триває дальше.
- ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.**
Над Сочею пройшов вчорашній день розмірно спокійнішим. Вечером пробували Італійці на ново продерти ся великими силами коло Водіче. Наш огонь зломив той наступ. Підібно судьба стріпуна також Італійські наступи підприняті нині рано коло Ям'яно. В Каринті і на тирольським фронті не приключило ся нічого важного.
- ВІЙНА НА БАЛКАНІ.**
На південний схід від Барат ударемнено Італійські протинаступи.
- Заст. шефа ген. штабу Ф. Гауер.
- НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ** з дня 30. мая 1917.
- ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.**
Протягом дня була тільки у відтинку Wytshaete оживлена діяльність артилерії. Вечером скріпив ся огонь також на кількох інших місцях. Стежні наступи Англіійців на фронті Артоа і Французів на Шмен де Дам відверто.
- СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.**
На східнім фронті положенє незмінне. Македонський фронт: Не було важнійших подій.
Перший квартирмайстер ген. Людендаві.
- НА ШКОЛУ ім. Б. ГРІНЧЕНКА** зложили на мої руки в коронах і сотиках:
Вл. Дмитро Мединський 4, Яків Толубчак 4, Мих. Гаруляк 2, Дмитро Заремба 2, Пав. Цимбалістий 13, Іван Скрегота 7, Николай Кобзар 10, Мих. Гауер 6 і Во. Кабаровський уряд. зел. 30, разом 74 К.
За сі шедрі дари в так прикрих для нас часах складало ласкавим жертводавцям в імени шкільної дітвори і їх родичів см прилюдно сердечну подяку.
Адреса: Управа школи ім. Б. Грінченка, Городецька 93, або Грунвальдська 4. 254 1-1

Комужікат.

БАНК КРАЄВИЙ Королівства Галичини і Володимирії з Великим Князівством Краківським

== Центральний Заклад у Львові, ==
Філія в Кракові, Експозитура в Бялій,
Репрезентація в Любліні і Домброві,
== як також усі заступства ==
приймають зголошення на субскрипцію

Шестої Воєнної Позички

== під оригінальними услів'ями. ==
Проспекти на жадане. Львів в маю 1917.

Передруч не буде плачений.

324 1-1

Оголошення.

- ПОЧЕНЕ НІГ -

усував левно спеціальний пудер „Съаве“, пакет за 1-20 К.
На провізцію висилаю тільки за попереднім надісланем
належності 1-40 с. на порто. — Одиноке заступство
S. FEDER, — Львів, Сикстуська ч. 7.
279 24 60

ОСЬМА КНЯЗОВА ПЬОТЕРІЯ.

Перучаю лоси до сїх лїтерій. Цїна по 40 К, по-
ловини по 20 К, всїма по 5 К. Тягнені 1. илїси
буде 12 і 14 червня. Нові лоси Австр. Черв. Хре-
ста продамо за готївку і на місяці рати. —
БАНКОВИЙ ДІМ
SCHÜTZ і SNAJES
у Львові, пл. Матїєвська 7. VIII 26-7

Мумичка, лїт 29, урядник державний, навже передивку
в інтелігентному Українцї сїм'ятничного виглїду та
загїднї вїдчї до лїт 25 в цїли матримонїальнї. Фото-
графїя понадана. Дескрепцї належна. Анонїси до кош.а.
Письжа прошу слати до 10. VI. 1917. пл. „Доля“ до Адмі-
ністрації „Дїла“. 356 3-3

АДРЕСА: Hauptkasse der Zentralleitung
der Ukrainischen Legion
WIEN VIII, LEDERER GASSE 20
ПРОСИМО НА ЦЮ АДРЕСУ
СЛАТИ ЛИСИ І ДАТКИ
НА СТРЕЛЬЦЬКІ ЦІЛИ.

Народні учителі і Місцеві Шкільні Ради

замавлїте сїчас на нагороду пильности для
шкільної молодїжи „Веснї Читанки“ з образцями:
Ч. 1. За Україну (уже нема) 30 сот.
Ч. 2. Червона калина 30 „
Ч. 3. Олис рїдного краю 30 „
Ч. 4. Малий Василько 20 „
Ч. 5. Земле моя! (Ів. Франка) 20 „
Ч. 6. Український Співаник 20 „
Ч. 7. Житє українського народа 40 „

Жовїри, селяни і Читалкї — висла-
йте збірні замовленя!
Читанки висилаєть ся за попереднім надї-
сланем грошиї на адресу: Verlag „Wsalma P-
misch der ukrainischen Lehrerschaft in Omdind N.
Oe. Barackenlager zuhanden des Lehrers H. Kowal.
На оплату почти долучити 60 сот. При за-
мовленю звиж 10 К почту заплатитє саме ви-
давництво. 350 4-4

XIV-ті Звичайні Загальні Збори

КРАЄВОГО ТОВАРИСТВА КРЕДИТОВОГО
стев. зареєстр. в об'їмж. порукою
у Львові
(Передше Краєва Т-ва кред. урядників і солдаників)
вїдбудуть ся дня 7. червня 1917 р. о 10. год. дїлозудити
у власнїх домі при ул. Домїтїанській ч. 11. вї слїдую-
чїм порядком дїєнїям:

1. Вїдчитанє протоколу з попереднїх Загальнїх Зборїв.
2. Звіт Управлєннє в дїяльности та важкїснє рахунковї і вї-
дєснє за XIV, XV і XVI адмінїстраційнї рїк 1914,
1915 і 1916.
3. Звіт Рєзїлійної Комїсії з вносєннєм на удїленє абсолюторїї.
4. Вносєнє Надїрної Ради шт до роздїлу чистого зиску.
5. Вїбїр всїмаох членїв Надїрної Ради і чотїраох насту-
пнїкїв.
6. Вїбїр трїох членїв Рєзїлійної Комїсії і єдного насту-
пнїка.
7. Затвердженє вибору трїох членїв Управлєннє і трїох насту-
пнїкїв.

Колиби в означєнїй годїнї не явило ся приписанє
число членїв (§ 47 статута), тодї вїдбудуть ся того ж
мого дня о 11. год. довол. в тїм самїм льокалі другї
Загальнї Зборї з тїм самїм порядком дїєнїям, котрї
будуть важнї без оглїду на число присутнїх членїв.
Звіт, рахунки і бїлїснє вїдложїтї в льокалі ТОВА-
РИСТВА до переглїду членїми в годїнах урядових вїд.
8-2 в пол. 269 1-1

Львів, дня 29. мая 1917.
КРАЄВЕ ТОВАРИСТВО КРЕДИТОВЕ
стеваришенє зарє. в об'їмж. порукою у Львові:
Ярослав Ільницький в. р. **Александр Пїсєчний** в. р.
прєзидєнт Ради. секретар Радї.

IX Звичайні Загальні Збори

Повїтового Товариства господарськїх кредитового
„ВІРА“

стеваришенє зарє. в об'їмж. порукою
в Жовнївї

вїдбудуть ся дня 3. липня 1917 р. о год. 11.
рано в комнатах стеваришенє з слїдуючїм по-
рядком нїрад:

1. Вїдчитанє протоколу з послїднїх Загальнїх
Зборїв
 2. Справозданє Дирекції з дїяльности товари-
ства за рїк адмінїстраційнїй 1916.
 3. Справозданє комїсії контрольної і удїленє
абсолюторїї.
 4. Роздїл чистого зиску за рр. 1914, 1915 і 1916.
 5. Вносєнє і запити.
- Коли о год. 11. перд полуднем не збере
ся статутом вимаганїй комплєт членїв, вїдбудуть
ся другї Загальнї Збори того самого дня о год.
12. в пол. в льокалі стеваришенє з тїм самїм
порядком нїрад, котрї будуть рїшатї без оглї-
ду на скїлькїсть присутнїх членїв (§ 33 ст.)
Мастковий бїлїснє за р. 1916 є вїложєний
в льокалі товариства в годїнах урядових де
члєни можуть його переглїнути (§ 44 — 49 ст.)

Зв Раду Надїраючю:
о. Вол. Утриско
прєзидєнт.
358 2-3
о. Й. Маринович
секретар.

КОЖДИЙ що дбає про себе і свою родину
ХТО ХОЧЕ сповнити горожанський обов'язок супроти держави

повинен **обезпечити ся на житє**, а заразом підписати VI. воєнну позичку **тїльки в**

Ц. к. австр. військовім фондї для вдів і сирїт

якїй получив субскрипцію на VI. воєнну позичку **вправ** з забезпечєнєм на житє для всїх без рїжниці пола від 18 до 55 року житя.
Обезпечєнє се уможлївлює кождому без виїмки, а саме **сфїцїрови, жовїїрови, овїяченикови, урядникови, купцєви, ремїонникови і денному зарїбїтникови** підписанє VI. воєнної позички при рївночаснїм обезпечєнню ся на дожитє або на випадок смерти на користь власну, або користь своєї родини.

Без лікарських оглядин.

Сейчасова важнїсть обезпечєнє.

Без стємплїв і побїчних додаткїв

Найнизша квота обезпечєнє К. 500. Найвисша квота обезпечєнє К. 4000.

Обезпечєнє входить в житє в хвилї зголошенє субскрипції, згладно зголошенє першої премїї, яка є дуже низька. Премїя від 1000 корон вносить на час 20-лїтнїй К. 35 рїчно, на час 15 лїтнїй К. 49 без всїх инших коштів. Премїї платить ся рїчно, пїврїчно, чвєртїрїчно, а навїть мїсячно, так що **при так малїм видатку, як 3-4 кор. мїсячно навїть найбїднїйшиї** може помочи державї до побїдного закінчєннє вїїни, а рївночасно забезпечити родину. Словнїючи втїжє патріотичнїй, горожанський обов'язок, підписуйте VI. позичку воєнну.

Близшїх інформаций удїлєє радо **БЕЗПЛАТНО** наше

Краєве бюро — Львів, ц. к. Намїсництво

як також нашї уповажнєні заступники по усїх мїстах і повїтах краю.